

СТАНОВИЩЕ

от

проф. д-р Ермила Швайцер
НМА „Проф. Панчо Владигеров“

за дисертационния труд на

УИНГУИНГ ХОУ

докторант на редовна форма на обучение,
по професионално направление 8.3 Музикално и танцово изкуство,
докторска програма „Музикознание и музикално изкуство“

към катедра

„Класическо и поп и джаз изпълнителско изкуство“
при АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“ – Пловдив,

с научен ръководител: проф. д-р Веселин Койчев

на тема

„СИНТЕЗЪТ МЕЖДУ БЕЛКАНТО И ПОП ПЕЕНЕ ВЪВ ВОКАЛНОТО ИЗКУСТВО НА МЮЗИКЪЛА“

за присъждане на образователната и научна степен „доктор“,

На основание на решение на Факултетния съвет при факултет „Музикална педагогика“ от 17.04.2024 за откриване на процедура по защита на дисертационния труд на Уингуинг Хоу, ми бяха предоставени следните материали: CV на кандидата, дисертационния труд, автореферат, справка за приносния характер на дисертацията, списък с публикации по темата.

Кратки биографични данни за кандидата:

Уингуинг Хоу получава през 2007 бакалавърска степен по популярна вокална музика от Училище по изкуства, музикална консерватория в Шенянг, а през 2014 и магистърска степен, специалност поп вокално пеене от същата консерватория. От 2015 е назначена за преподавател в катедрата по музикален театър, пак там, а от 2021 е доцент в

катедрата по музикален театър. Носител е на многобройни награди за преподаватели по поп пеене, нейни ученици също са многократно награждавани. От 2014 се изявява и като асистент-режисьор и режисьор на различни мюзикъли. Автор е на три монографии и многобройни публикации в областта на вокалното изкуство на мюзикъла.

Представеният труд е актуален с тематиката си, посветена на процесите на съчетаване между двата певчески стила белканто и поп пеене, като част от вокалното майсторство в мюзикъла. Засягат се теми като художествената специфика на мюзикъла и неговите стилистични вокални особености, свързани и с особеностите на развитието и разпространението на този жанр в Китай.

Изследователските методи включват проучване на значителен брой материали, на съществуващата литература по темата в Китай (библиографията съдържа само китайски автори, което е жалко), свързана с различните видове вокални техники, които се прилагат при изпълнение на мюзикъл. Направен е сравнителен анализ на двата стила на пеене – белканто и поп пеене, също така на фрагменти от класически произведения в жанра на мюзикъла, като авторката се опира на собствения си опит и наблюдения по отношение на нововъведенията и развитието на певческите похвати в мюзикъла в Китай.

Дисертационният труд на Уингуинг Хоу е аналитико-сравнително изследване, което разглежда историческите извори на мюзикъла и навлизането на този жанр в Китай през 80-те години на миналия век. Проследен е пътът на възникване на жанра, като произведен от опера буфа и оперета. Авторката изказва екзотичната идея, че „за допирните точки между операта и мюзикъла заслуги има една изключителна личност: Рихард Вагнер“ (с.15), нещо с което няма как да се съглася. Отбелязани са знакови творби, оформили пътя на развитието му в двата световни театрални центрове Бродуей и Уест Енд, например музикалната комедия „Веселата девойка“ (1893), продуциран от Джордж Едуардс, по музика на Сидни Джоунс (спектакълът, който пренася жанра отвъд океана).

В отделна глава дисертантката анализира и търси прилики и разлики в стиловете и във вокалната техника на белкантовото и поп пеенето, и стига до някои заключения: по отношение на дишането разлики няма, по отношение на звукоизвличането – при поп пеенето не е нужно повдигането на мекото небце за постигане на по-висок резонанс, има разлика в силата на гласа, поради включването на повече резонанси при

белкантовото пеене, има разлика в позицията на ларингса, която при белкантовото пеене е по-ниска.

Така логично се стига до приложението на тези два стила в мюзикъла. „Една от най-характерните черти на мюзикъла е разнообразието от вокални стилове.“(с.85). Според авторката, тези вокални стилове са: белканто, т.нар. „комплексно звукоизвличане“ - поп пеене, базирано върху системата на белканто, „смесен глас“ - техника на пеене, която съчетава белканто, естествен глас и жанрово пеене. Направена е класификация на мюзикъли, според преобладаващия стил на пеене – мюзикъли в стил оперета, в джаз стил, в кълтри стил, в рокендрол стил и пр. Специално внимание е отделено на необходимостта изпълнителите в жанра мюзикъл да владеят техниката на белкантото: „Мюзикълът наследява и усвоява много от формално-съдържателните аспекти на западната опера и в този смисъл белканто е част от музикалната му тъкан“(с.113). Дисертантката аргументира тезата си с конкретни примери от знакови мюзикъли: „Котки“, „Клетниците“, „Мис Сайгон“ и „Фантомът на операта“, както и мюзикъли от китайски композитори. В отделна подглава авторката анализира вокалното майсторство на известни певци в жанра на мюзикъла: Сара Брайтман и Илейн Пейдж, и прави опит да открие тайните на синтеза между белкантово и поп пеене.

Посочени са шест приноса на труда, формулирани от авторката в две насоки – теоретична и практическа. Теоретичната включва изследване на историята, развитието и разпространението на мюзикъла в Китай, а практическата – предложена е теоретична рамка за изследване и практическо приложение на синтеза между белканто и поп пеене в жанра на мюзикъла.

Публикациите по темата на дисертационния труд са достатъчни и свидетелстват за сериозен изследователски интерес и натрупан професионален опит. Представеният автореферат отговаря на дисертацията.

Дисертационният труд на Уингуинг Хоу е аналитико-сравнително изследване, с подчертана практическа стойност, подробни анализи и добре формулирани изводи. Въз основа на казаното дотук, предлагам на уважаемото научно жури да присъди на Уингуинг Хоу научно образователната степен „доктор“ по професионално направление 8.3 Музикално и танцово изкуство.

София, 26.06.2024

Проф. д-р Ермила Швайцер